



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 9. De superbia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60520)

Iulius;

Inimici hominis domestici ejus. *Matth.*

1. 36.

Te vince; & mundus est victus. *Aug.*
Serm. 5.

DIES IX.

De Superbia.

I.

Q Uemadmodum humilitas fundamen-
tum est omnium virtutum, sic super-
bia omnium vitiorum. Qui superbus est,
is quoque in iram præceps est, quod cre-
dat, nunquam sibi sufficientem haberi ho-
norem: est avarus; nam habere bona qua-
cunque demum ratione contendit: hoc e-
nim est tutum ad honores emergendi me-
dium. Vindictæ cupidus est; remittere
non potest vel solam contemptus speciem.
Invidus est, spectat enim aliorum eminen-
tiam tanquam sui depressionem: injustus
est, cum nihil alijs se debere, sibi verò de-
beri omnia ab omnibus arbitretur: non ra-
rò libidinofus est, quia Deus animum per
corpus deprimat, permittitque, ut ad suam
confusionem in defectus graves labatur.
protervus est; nam reliquos universos cum
fastidio, & contemptu intuetur. Immi-
seri-

sericors est, sibi ipsi, suisque commodis u-
nicè intentus, alios, eorūque commoda,
& incommoda suisque deque habet. Quam in-
auditum hominis monstrum! an non & tu
tale es?

II. Qui aliorum peccatorum se reos nō-
runt, à Deo recedunt, quasi offensuri, se
Deum à se offensum formidare. Sola su-
perbia ad Deum usque extollere sese velle
videtur; sed ut eum lacestat, ei que insul-
tet. Quanta insolentia! Deus ei se oppo-
nit, Deus eum impugnat, Deus ejus in-
teritu delectatur. *Superbis resistit.* Quan-
ta infelicitas, omnem Dei potentiam sibi
habere infensam, & modo peculiari inimi-
cam. Superbus, dum se extollit, sibi-
que ad Deum usque evehi videtur, ab eo
longius abit; humilis contrà, cum se de-
primit, & à Deo recedere videtur, pro-
pius ad eum accedit. *Humilia respicit, &*
alta à longè cognoscit. Superbus aliud non
cogitat, quàm, qua ratione altius ascende-
re possit; & Deus ex ejus depressione vo-
luptatem capit. Corpus ipsius deijcit per
morbos, animum per pœnas, & cor per
vehementes dolores, quibus illud obruit.
Hæc agendi ratio, quantumvis austerà
videatur, erit denique Domine, effectus
ergame misericordiæ tuæ; si à superbia
mea

Iulius

*Quis resistit
ei, & pacem
habuit?*

Iob. 9. 4.

Psal. 122.

Julius,

mea me liberat, remedia, quantumcunque violenta illa sint, suavia mihi videbuntur, dummodò deprimendo me, humilem me reddant; ut cum Propheta tuo dicam: Bo-

Psal. 118.

v. 71.

num mihi, quia humiliasti me, ut discam justificationes tuas.

III. Itaque, mi Deus, aufer à me hunc superbiæ spiritum, qui tam robustas in corde meo radices egit, etsi tam exiguam in illud se intrudendi rationem invenerit. Si superbiam meam auferre mihi non potes, quin simul auferas ea, quæ eandem nutrire, vel augere possunt, nempe animi, corporisque dona, officia, felicem rerum omnium successum, mei æstimationem, & quidquid eam accersere mihi potest; ah! Domine, lubens acquiesco, ut ijs me prives, modò in eorum vicem, humilitatem mihi largiaris: sic enim, reliquis omnibus perditis, multum lucrabor; quia per eam thesaurum acquiram inæstimabilem, utpote tanta bona complectentē: nam denique Domine, si humilis sum, securus quoque sum, me tam felicem fore, ut tibi placeam; & si tibi placeo, an non sperare mihi licet, me à te accepturum omnes, easque maximas gratias, quas humilibus nunquam negas? *humilibus autem dat gratiam.*

Iacob. 4.

Ni-

Nihil magis deprimere te debet, quàm superbia tua, quia nihil magis à Deo te repellit. Una igitur è præcipuis tuis curis sit, ut è corde tuo stirpitus evellas superbiam. Julius.

Excellentiam oculorum ne dederis mihi. Eccli. 23. 5.

Aufer à me spiritum superbiæ, & da mihi thesaurum tuæ humilitatis. Aug.

DIES X. De Hypocrisi.

I.

Hypocrita videri cupit talis, qualis non est, ut labori parcat evadendi talis, qualis esse deberet. Honorem virtuti exhibet æstimatione, quam de ea habere videtur, dum virtutibus instructus haberi cupit. Verùm sibimetipsi infamiam aspergit, dum virtutis specie contentus operam virtuti reipsa acquirendæ necessariam impendere non vult. Interea omnem obtinendæ virtutis laborem subit, quin ejusdè obtineat meritum; è duplici proin capite infelix. Qui scandalum præbet, multum alijs mali perverso suo exemplo affert: sed Hypocrita utilis est alijs, dum eos decipiendo ad virtutem allicit, nec